

TEKST ERIK VAN DEN BOOM BEELD URMAS TAUL

Toomas

Met de brander op een betonnen muurtje kookte ik mijn avondmaal. Voor me een zonnig strand met een fraai paviljoen, achter me de badplaats Pärnu, mijn eerste bestemming in Estland. Een man kwam een praatje met me maken. Hij sprak vloeiend Engels en vertelde met graagte over de geschiedenis van het stadje en het land. Vroeger ging hij ook op fietsvakanties, met zijn vrouw. Maar nu die overleden was niet meer. Na een uurtje vroeg hij: "Kan ik nog iets voor je betekenen?". Ik vroeg wat me op dat moment het liefste was: "Heb je een slaapplek voor me?".

Zo belandde ik in zijn eenvoudige woning. Daar werd het gesprek intiemer. Hij miste zijn vrouw vreselijk. Maar zijn dochters gaven hem levenslust.

Met Toomas e-mail ik nog regelmatig. Ik stuur foto's van mijn reizen, hij stuurt foto's van twee fietsen waar hij sinds onze ontmoeting aan is gaan bouwen, filmpjes waarin dochter Lee viool speelt voor publiek, of een cd van de indertijd populaire rockband Kogudus, waarin hij in de zeventiger jaren speelde.

Zoveel warme ontmoetingen heb ik gehad tijdens mijn reizen. De meeste waren een snapshot in de tijd; soms blijven ze voortleven, zoals mijn kennismaking met Toomas.